

XXX.

Betænkning

over

Udkast til Lov om Afhændelsen af Forpagtergaarden Faurholm paa Frederiksborg District.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg.)

Det af N. Olsen, Monrad, Tscherning bestaaende Udvalg, til hvilket Folkethinget under den 6te December 1853 har overdraget det Hverv, at undersøge det af Regjeringen forelagte Udkast til Lov om Afhændelsen af Forpagtergaarden Faurholm paa Frederiksborg District, er, saavel af de fra forskjellige Folkethingsmænd hidrørende Bemærkninger som af Andragender, der ere indkomne til Thinget, blevet ledet til at undersøge, hvorvidt det maatte være rigtigere at sælge denne Gaard deelt i flere Dele, end med det Samme nu undersøgte, betydelige Jordtilliggende af omtrent 900 Tønder Land i sin Heelhed. Denne Undersøgelse har ledet Udvalget til den Formening, at Deltingen vilde have saa væsentlige landøconomiske og statsøconomiske Fordele, at den burde forsøges ved Salget. Dette kunde da prøves under trende forskjellige Former, enten med Gaarden Faurholm i sin Heelhed, som den nu er, eller med samme deelt i tvende Lodder, den største følgende med de nuværende Bygninger, den anden i en samlet Lod til deraf at danne en Avlsgaard eller endeligt med denne fraskilte Deel udstykket i mindre Lodder til Boelsmænd og Huusmænd. Udvalget formener nemlig, at Avlsgaarde, med et saa stort Tilliggende, som nu drives under Faurholm, ingenlunde kunne anses som de, der meest be- gunstige Udviklingen af et vel ledet, af behørig Driftscapital understøttet, Agerbrug. Hertil synes et Jordtilliggende paa omtrent 500 Tønder Land at passe bedre. Da de nuværende Bygninger imidlertid vilde tabe i Værdi, om der ikke beholdtes omkring dem et tilstrækkeligt Jordtilliggende, saa har man ikke troet at burde sætte Begrænsningen saa snever,

men heller at sætte 600 Tønder Land som Grændsen for den Lod, der skulde blive ved Faurholm. Resten, altsaa mindst 300 Tønder Land, skulde da sælges særskilt. Skjøndt nu et Jordbrug af denne Størrelse passer godt ind i vore Landbøforhold, saa har Udvalget dog været opmærksom paa, at her i Eggen allerede findes flere saadanne Eiendomme tæt ved Siden af hverandre, nemlig Hillerødsholm og Trollesminde, og at den i denne Egn stærkt voksende Befolkning gjør det ønskeligt at aabne nye selvstændige Leveveie ved Jordbruget for de mindre Formuende. Om disse mindre Lodders Størrelse har Udvalget ikke troet, at der burde optages noget i Loven, medens det dog maa udtale som sin Formening, at de helst burde udlægges enten saa store, at de passede for Dyrkning med et Par Heste, eller saa smaae, at de ikke fristede til Hestehold, men kun afgav en god Støtte for Mænd, der iøvrigt søgte Dophold ved Dagarbejde, Haandværk eller paa lignende Maade, altsaa uden at gjøre dem til selvstændige Agerbrugere. Da det imidlertid maa være et Hovedformaal ved Salget, at udbringe den høieste Priis, saa mener Udvalget, at de forskjellige Salgsformer bør forsøges jevnstides, og den vælges, som giver den gunstigste Priis, dog saaledes, at Fortrinnet kun skal gives til Salget i een eller to større Lodder, naar dette i det Mindste udbringer 1 pCt. meer end Salget med den ene Deel, udstykket i mindre Lodder. Hvad det i Lovforslaget indeholdte Forbehold af Jagtretten angaaer, saa kan Udvalget ikke tillægge det nogen stor Betydning for Jagtens Skyld, eftersom denne jo allerede nu udøves frit paa de omliggende Jorder, navnlig paa Frersløv, Herløv og Hammerholts Marker, der, ligesom Faurholms, ligger ind mellem Frersløv Hegn, Brøde Skov og Store Dyrehauge, hvorimod det vilde være at give et uheldigt Exempel paa en Undtagelse fra en nyttig Lov, der neppe endnu har faaet Tid til at komme rigtig til Udøvelse, om et saadant Forbehold for bestandig gjordes gjældende. Naar Jagtbestyrelsen klager over Bilbstandens Formindskelse i de seneste Aar, saa maa derved ikke tabes af Sigte, i hvor ud- tømt en Tilstand Bilbanen blev af Jagt-